

Sygn. akt: I C 928/23

UZASADNIENIE

Pozwem z 20 lipca 2023 roku Towarzystwo (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia od pozwanej A. U. kwoty 628,40zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa wskazała, że z pozwaną łączyła ją umowa obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej dotycząca pojazdu mechanicznego marki P. (...), o numerze rejestracyjnym (...), zawarta dnia 24 lutego 2021 roku, o numerze (...). Umowa ta, według twierdzeń strony powodowej, ulegała automatycznemu przedłużeniu, skutkiem czego pozwana miała być zobowiązana do zapłaty na rzecz ubezpieczyciela kolejnej rocznej składki. Strona powodowa wyjaśniła, że w zakres dochodzonego roszczenia wchodziła kwota 566zł należności głównej tytułem składki ubezpieczeniowej, płatnej do 22 marca 2022 roku oraz kwota 62,40zł tytułem odsetek wyliczonych za okres od 23 marca 2022 roku do 1 marca 2023 roku. Strona powodowa odniosła się także do poniesionej przez pozwaną w toku elektronicznego postępowania upominawczego kwestii, że pojazd ten sprzedała w 2020 roku, podając, że fakt zawarcia umowy ubezpieczenia na rzecz osobny trzeciej nie wpływa na zasadność powództwa.

Powyższej należności strona powodowa dochodziła pierwotnie pozwem z 18 października 2022 roku wniesionym do Sądu Rejonowego L.-Zachód w L., gdzie postanowieniem z 9 listopada 2022 roku umorzono postępowanie powadzone pod sygn. akt VI Nc-e 1422668/22.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2023 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że jeszcze w 2020 roku sprzedała rzeczony pojazd osobie trzeciej, po czym nie użytkowała już go na żadnej podstawie, a z uwagi na fakt, że była wówczas właścicielką dwóch samochodów marki P. prawdopodobnie omyłkowo zawarła ze stroną powodową umowę ubezpieczenia, która następnie miała ulec przedłużeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. U. była właścicielką samochodu osobowego marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...), który sprzedała M. R. 20 grudnia 2020 roku, zgłaszając ten fakt 22 grudnia 2020 roku we właściwym Starostwie Powiatowym.

(Dowód: - okoliczności bezsporne, -Umowa sprzedaży z 20.12.2020r., k. 15 akt)

W dniu 27 lutego 2021 roku pozwana zawarła z (...) S.A. w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC dotyczącą przedmiotowego sprzedanego samochodu osobowego, co stwierdzono polisą numer (...). Pozwana zapłaciła wówczas jednorazowo składkę ubezpieczeniową w kwocie 607zł, a okres udzielanej ochrony trwał od 27 lutego 2021 roku do 26 lutego 2022 roku.

(Dowód: -Polisa numer (...), k. 6-7 akt)

Pozwana nie wypowiedziała tej umowy.

(Dowód: -okoliczności bezsporne)

Strona powodowa przygotowała dla pozwanej ofertę ubezpieczenia OC na kolejny rok, po cenie składki wynoszącej 566zł.

(Dowód: -oferta strony powodowej, k. 8-10 akt)

Na dzień 25 lutego 2023 roku opisany pojazd objęty był ubezpieczeniem obowiązkowym OC u dwóch podmiotów: u strony powodowej oraz w (...) S.A. w W..

(Dowód:- informacja z (...) z dnia 20.07.2023r., k. 12 akt)

We wrześniu 2022 roku strona powodowa sporządziła adresowanej do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 566zł wraz z odsetkami.

(Dowód: -wezwanie do zapłaty z 22.09.2022r., k. 13 akt)

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny, a ustalony został na podstawie załączonych do akt dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu kluczowe było ustalenie czy pozwaną łączyła ze stroną powodową umowa ubezpieczenia samochodu osobowego marki P. (...), który sprzedała jeszcze w 2020 roku osobie trzeciej.

Podstawowe regulacje dotyczące umowy ubezpieczenia zawarte są w przepisach art. 805 -834 k.c., jednak nie stanowią one zamkniętego kręgu regulacji prawnej umów ubezpieczenia, gdyż w niektórych przypadkach stosowanie przepisów Kodeksu cywilnego jest wyłączone w określonym zakresie poprzez akt prawny, dotyczącego ściśle określonego stosunku prawnego. Przykładem takiej regulacji jest Ustawa z 1 stycznia 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2023.2500 t.j. z 17.11.2023r.). W ustawie tej w przepisie art. 23 uznano za obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tego pojazdu. Zgodnie z treścią przepisu art. 808 § 1 k.c. dopuszczalne jest zawarcie umowy ubezpieczenia na cudzy rachunek, zatem właściciel rzeczy ubezpieczonej nie musi być stroną umowy ubezpieczenia, a roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu.

Niewątpliwie w okresie od 27 lutego 2021 roku do 26 lutego 2022 roku pozwana A. U. jako ubezpieczający na cudzy rachunek była stroną umowy zawartej ze stroną powodową i zarazem podmiotem zobowiązanym do zapłaty składki ubezpieczeniowej. W dalszej kolejności należało ustalić, czy doszło do skutecznego automatycznego przedłużenia umowy ubezpieczenia pojazdu mechanicznego.

Kodeks cywilny nie przewiduje automatycznego przedłużenia umowy ubezpieczenia, jednak taka regulacja znajduje się w powołanym przez stronę powodową przepisie art. 28 powołanej ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z treścią przepisu jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem obowiązku po stronie zakładu ubezpieczeń potwierdzenia zawarcia tej umowy w ciągu 14 dni od chwili ustania poprzedniej umowy ubezpieczenia. Przepis jest regulacją wyjątkową i nie powinien być wykładany w sposób rozszerzający, skoro przewiduje specjalny rygor dla zawarcia umowy ubezpieczenia. W ocenie Sądu rygor dorozumianego zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy samochodów mechanicznych dotyczy wyłącznie posiadaczy samochodów, gdyż zgodnie z przepisem art. 23 ustawy tylko na ich posiadaczach ciąży ustawowy obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC, a zatem tylko w przypadku takich stron stosunku umowy ubezpieczenia - posiadacza pojazdu i zakładu ubezpieczeń - zachodzi możliwość dorozumianego zawarcia umowy ubezpieczenia na kolejny okres wskutek braku oświadczenia ubezpieczającego będącego posiadaczem pojazdu o jej wypowiedzeniu. Dlatego też w przekonaniu Sądu orzekającego skutek dorozumianego przedłużenia umowy ubezpieczenia OC dotyczy tylko przypadków, gdy ubezpieczający jest jednocześnie posiadaczem pojazdu. Odmierna i de facto rozszerzająca interpretacja rzeczzonego przepisu prowadziłaby do sytuacji, w której ubezpieczający byłby zobowiązany do zapłaty

względem ubezpieczyciela w sytuacji zmian posiadacza pojazdu, którego mogłaby nawet nie znać. Pozwana od końca 2020 roku nie była już posiadaczem pojazdu P. (...) i nie użytkowała go ani nie korzystała z niego na żadnej podstawie. Okoliczności przeciwnej strona powodowa nie wykazała, a Sąd dał wiarę twierdzeniu pozwanej w tym zakresie.

W konsekwencji powyższego należało ocenić, że łącząca strony umowa ustała z dniem 26 lutego 2022 roku, czyli upływu okresu pierwotnej umowy zawartej przez pozwaną i brak jest podstaw do przyjęcia, że umowa ta uległa dorozumianemu przedłużeniu, skoro pozwana nie była posiadaczem pojazdu. W konsekwencji brak zawiadomienia zakładu ubezpieczeń o sprzedaży pojazdu nie spowodował powstania skutku dorozumianego zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia pojazdu mechanicznego. Ponadto wobec kwestionowania przez pozwaną stosunku prawnego określonego w pozwie to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania, iż zakład ubezpieczeń zrealizował obowiązek potwierdzenia zawarcia nowej umowy dokumentem ubezpieczenia. Strona powodowa nie wykazała faktów: wysłania pozwanej oferty, wysłania pozwanej potwierdzenia zawartej umowy jako przedłużonej w sposób dorozumiany, mimo że obowiązek ten wynika z powołanej ustawy, ani też wezwania do zapłaty. Oferta zawarcia umowy za cenę 566zł nie zawiera nawet daty.

W konsekwencji powyższych rozważań powództwo oddalono, o czym orzeczono jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

1.odnotować,

2.odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełn. str. powodowej przez PI b/p.

3.kal 14 dni.